

РЕШЕНИЕ

№ 4995

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10998** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

АССГ е сезиран от П. П. Х. с жалба срещу решение № 4135 от 11.09.2024 г. на СРС, НО, 20 с-в, по анд № 10861/2023 г., с което е потвърдено издаденото срещу касатора наказателно постановление /НП/ за наложени глоби в размер общо на 80 лева. Моли решението на СРС и НП да бъдат отменени. Претендира разноски.

Ответникът в писмени бележки моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгл. чл. 189 от ЗДвП. При издаването им не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Неоснователни са възраженията в КЖ.

Решението на СРС е мотивирано. Съдът не е длъжен да обсъжда всяко отделно възражение на жалбоподателя при положение, че е направил цялостен анализ на фактите и е достигнал до правни изводи, съответстващи на установената фактическа

обстановка.

НП не е издадено преди изтичане на 7-дневният срок за възражения съгл. чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. АУАН е съставен и връчен на нарушителя на 07.05.2023 г., а НП е издадено на 19.05.2023 г. В., в АУАН, Х. е посочил, че няма възражения.

На следващо място, безспорно по делото е установено извършеното от Х. нарушение – същият, след употреба на алкохол /2,81 промила съгл. дрегер и 2,24 промила в кръвта/, реализира ПТП в метален стилаж и метална врата вдясно извън платното на движение. Фактическата обстановка се потвърждава от показанията на разпитания свидетел, от АУАН с обвързваща доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП; както и от протокола за ПТП, съдържащ схема на същото и подписан от самия касатор без възражения. Описанието в АУАН и в НП, че ПТП е реализирано поради „недостатъчен контрол върху управляваното МПС“ е ясно и точно, като АССГ не счита, че е налице непълнота на фактическата обстановка. Какви конкретни действия или бездействия е извършил касаторът, предвид липсата на очевидец на ПТП, няма как да бъдат описани, законът и не изисква, но от доказателствата е видно, че същият е управлявал МПС след употреба на алкохол, вследствие на което се е ударил в металния стилаж и врата. Следователно същият не е упражнил достатъчно контрол върху управляваното от него МПС, както е записано в НП.

Неоснователни са възраженията за приложение на чл. 179, ал. 2 от ЗДвП. Първо, касае се за по-тежко наказуемо деяние и няма как положението на жалбоподателя да бъде влошено от съда. Второ, същото не покрива признаците на чл. 20, ал. 1 вр. чл. 185 от ЗДвП, видно от текста на чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, уреждащ различни хипотези на нарушения – несъобразена скорост, неспазване на дистанция и други, каквото поведение не е вменено на Х..

МПС е собственост на Х., което обстоятелство е отразено в АУАН с обвързваща съда доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му и за нарушение на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП – непредставяне на МПС на технически преглед.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Ответникът по касация претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото касаторът следва да му заплати такова в размер на 80 лева на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4135 от 11.09.2024 г. на СРС, НО, 20 с-в, по анд № 10861/2023 г.

ОСЪЖДА П. П. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], направените разноски за юрисконсултско възнаграждение пред АССГ в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

